ادامه از صفحه ۲

بازداشت ۳ قاضی در پرونده طبری

آخرین وضعیت نوجوان‌هایی که در حوادث آبان‌ماه دستگیر شدند

سخنگوی قوه قضائیه در ارتباط با آخرین وضعیت نوجوان‌هایی که در حوادث آبان‌ماه دستگیر شدند و همین‌طور در پاسخ به این سؤال که چرا برخی از وثایق تعیین‌شده بازداشتی‌های آبان بالاتر از توان خانواده‌های آنهاست، گفت: ما برای تعیین وثیقه به توان فرد نگاه نمی‌کنیم و ملاک، نوع اتهام انتسابی و مجازات قانونی آن جرم است و در جایی هم شخصیت فرد می‌تواند اثرگذار باشد. وی افزود: طبق آخرین خبری که دارم، از نوجوان‌های بازداشت‌شده در حوادث آبان تنها دو، سه نفر در کانون اصلاح و تربیت نگهداری می‌شدند و بقیه آزاد شدند. البته من آخرین خبر دراین‌باره را ندارم، اما بعید می‌دانم نوجوان بازداشتی‌ای در کانون اصلاح و تربیت مانده باشد.

دلیل بازداشت خانواده پویا بختیاری

غلامحسین اسماعیلی در توضیح بازداشت خانواده پویا بختیاری نیز گفت: در این قضیه ما کاری به اینکه آنها خانواده چه کسی هستند نداریم. وقتی می‌بینیم ضدانقلاب وارد می‌شود و افرادی در کشور را تشویق به اقدام مجرمانه می‌کند و این اقدامات امنیت شهروندان را به مخاطره می‌اندازد، وارد می‌شویم. در ارتباط با این موضوع شورای تأمین استان نظر داد که این اقدام علیه امنیت کشور است و قوه قضائیه به نظر شورای تأمین استان احترام گذاشت و هم به جهت اتهاماتی که متوجه بود و هم به جهت پیشگیری از اینکه امنیت مردم به مخاطره نیفتد، قوه قضائیه وارد عمل شد.

تکذیب ضرب‌وشتم نرگس محمدی بدون اطلاع نبود

اسماعیلی در پاسخ به سؤالی درباره خبر ضرب‌وشتم نرگس محمدی در انتقال به زنجان گفت: ضرب و شتم از سوی اداره زندان‌های تهران تکذیب شد. من به لحاظ مأموریتم بررسی‌هایی هم کردم و با تعدادی از افرادی که در صحنه حضور داشتند صحبت کردم. غیر از گزارش زندان‌ها، با تعدادی از افراد که در آن زمان مورد ادعا حضور داشتند، اعم از عوامل زندان و غیرزندان صحبت و بررسی کردم. مقرر شده بود خانم محمدی از طرف قاضی به زنجان منتقل شود. تمام پرسنل بند نسوان زن هستند. برای اجرای دستور قاضی در اعزام این زندانی، مأموران وزارت اطلاعات باید اقدام می‌کردند و من با تعدادی از افراد صحبت کردم و مشاهدات را پرسیدم و اگر خبر ضرب‌وشتم را تکذیب کردیم، بدون اطلاع نبوده است، کمااینکه برخی‌اوقات به صرف ادعای فرد، برخی اشخاص می‌آیند و ادعای بدون دلیل را تأیید می‌کنند. وی افزود: انتقال او به زندان زنجان بر این اساس انجام شده که افراد در شهرستان محل اقامت خانواده باید محکومیت را بگذرانند. خانواده ایشان مقیم تهران نیستند و در زنجان هستند. فرد به محل اقامت خانواده منتقل می‌شود. زندان مقررات دارد و کسی در زندان نمی‌تواند مبادرت به نقض مقررات زندان کند.

شورای امنیت مسئول اعلام آمار حوادث آبان است

اسماعیلی در پاسخ به سؤالی درباره گزارش رویترز و آماری که از کشته‌شدگان حوادث آبان‌ماه ارائه کرده است، گفت: شاهد دروغ‌سازی‌ها و جعل اخبار از ناحیه رسانه‌های بیگانه هستیم. اینها متخصص جعل خبر در دنیا هستند و اکاذیبی را اعلام می‌کنند که به‌هیچ‌عنوان آمار اعلامی آنها با واقعیت انطباق ندارد. وی افزود: اینکه در حوزه داخلی گفته شده دادستانی باید آمار را اعلام کند، این نیز اشتباه است. در این حوزه مسئولیت با شورای امنیت کشور (شاک) و دبیرخانه این شوراست. سخنگوی قوه قضائیه گفت: در وضعیت اغتشاشات، کسانی که جان باختند توسط اشرار کشته شدند و اسلحه به‌کاررفته در درگیری‌ها، اسلحه سازمانی نیروهای مسلح نبوده است.

کشف ۱۲۰ قبضه سلاح آمریکایی در اصفهان

سخنگوی قوه قضائیه ادامه داد: اخیرا نیز ۱۲۰ قبضه از این اسلحه‌ها که قرار بود در اغتشاشات استفاده شوند، در اصفهان کشف شد و برخی از این سلاح‌ها ساخت آمریکا بود. سخنگوی قوه قضائیه درباره آخرین وضعیت رسیدگی به پرونده سیف و عراقچی گفت: رسیدگی به پرونده این آقایان متوقف نشده است. این پرونده بعد از برگزاری چند جلسه دادگاه به دادسرا اعاده شده تا موضوعات مطروحه دیگر در ارتباط با این پرونده را دادسرا رسیدگی کند و مجموع تخلفات ارزی منسوب به این افراد به دادگاه فرستاده شود.

تعقیب ۱۷۰ شهردار، کارمند شهرداری و اعضای شورای شهر

اسماعیلی درباره آخرین وضعیت پرونده تخلف شهرداری و شورای شهر پاکدشت گفت: عدد بازداشتی‌ها در این پرونده به ۲۵ نفر رسیده است. این جای تأسف دارد که برگزیدگان مردم چنین تخلفاتی دارند. به‌طورکلی، ۲۰ شهردار، ۵۰ عضو شورای شهر و صد کارمند شهرداری در شهرهای مختلف تحت تعقیب قرار گرفته‌اند و برخی هم محکوم شده‌اند. در اراک ۱۸ نفر، گچساران ۲۰ نفر، چهارباغ ۱۵ نفر و در بوشهر هشت نفر از این مجموعه‌ها تحت تعقیب قرار گرفتند. من فهرست بلندبالایی از شهرداران و اعضای شورای شهر دارم. وی افزود: در پاکدشت حدود ۴۰۰ مورد پیمانکار اعلام کردند که شورا و شهرداری در قبال ارائه کار، از ما حق حساب مطالبه کرده است. اینکه ۴۰۰ پیمانکار در پاکدشت این ادعا را مطرح می‌کنند، بیانگر یک فاجعه است و امیدواریم با تدابیری که اتخاذ می‌شود، شاهد این قبیل موارد نباشیم.

محمدحسین شریف‌زادگان در گفت‌وگو با «شرق» مطرح کرد:

نسبت اصلاح‌طلبان با دولت کنونی محصول یک اشتباه بود

هستی قاسمی: بسیاری از کنشگران سیاسی و جامعه‌شناسان با وجود رخدادهای اخیر همچنان بر این مهم متفق‌القول هستند که اصلاحات تنها راه چاره برای عبور از بحران‌ها و بازگرداندن اعتماد عمومی است. درمقابل برخی نیز بر این باورند که اصلاح‌طلبی دیگر با راه‌ورسم و ساختار کنونی پاسخ‌گوی مطالبات فزاینده جامعه سیاست‌زده ایران نیست و خود نیز نیازمند ترمیم و بازسازی است. ازاین‌رو، محمدحسین شریف‌زادگان معتقد است: «مسئله راهبردی امروز اصلاحات انتخابات نیست، البته انتخابات نیز یکی از مسائل است. هویت‌یابی کارکردی، جلب اعتماد اجتماعی، بازگشت به گفتمان‌سازی سیاسی و اجتماعی و سپس ارائه تراز اصلاح‌طلبی نوین به جامعه مهم‌ترین دستور کار اصلاحات است». بر این اساس، درباره فرازونشیب‌های جریان اصلاحات از بدو تولد تا به امروز، رویکرد و خاستگاه اصلاح‌طلبی، ضرورت بازسازی گفتمانی، چرایی لزوم مشارکت جامعه در انتخابات، چگونگی تنظیم مناسبات اصلاحات با دولت و... با این استاد دانشگاه شهید بهشتی و وزیر رفاه دولت اصلاحات به گفت‌وگو پرداختیم که در ادامه می‌خوانید.

آنچه مسلم است، مسیر جنبش‌ها در جهان همواره از دو حالت اصلاح یا انقلاب خارج نبوده، اما اصلاحات در ایران چه سیری را از منظر تاریخی پشت‌سر گذاشته و چگونه مبدل به اصلاحات به مفهوم کنونی شده است؟

در قبل از انقلاب حداقل از دهه ۴۰ به‌بعد که بحث انقلاب‌کردن محور بود، اصلاحات و طرفداری از آن خیانت تلقی می‌شد و عاملی بود که جلوی انقلاب را می‌گرفت. با وقوع انقلاب و استقرار حکومت، هدف‌ها و ایده‌های ایدئالیستی که تحت‌تاثیر رومانتیسم انقلابی بود، اهداف و شعارها در رویارویی با واقعیت‌ها، ضعف نهادهای سیاسی و اجتماعی به شکل دیگری جلوه کرد و عملا بسیاری از شعارها عملی نشد و حتی بعضا عکس آن عمل شد. با وقوع انقلاب و استقرار حکومت؛ درگیری‌های داخلی و پس از آن هشت سال جنگ، همه ذخایر و دارایی‌های جامعه مصرف شد. بعد از جنگ چون موضوع توسعه و رشد اقتصادی، زندگی‌کردن توأم با صلح و آرامش مطرح شد، پرسش‌ها آغاز شد و کم‌کم مطالبات اجتماعی و سیاسی و فرهنگی جامعه ایران سر برآورد. در هشت سال دوران سازندگی کم‌وبیش مسائلی مطرح شد، ولی انتخابات ۱۳۷۶ و نقش خاتمی فرصتی برای طرح مسائلی پیش آورد و عملا اصلاحات که لازمه اصلاح مناسبات قدرت و جامعه بود و طی ۲۰ سال تحول عمده‌ای پیدا نکرده بود، از یک بطن ۲۰ ساله متولد شد. اصلاحات تنها از قدرت حرف نمی‌زد، بلکه از مناسبات اجتماعی و فرهنگی هم سخن به میان آورد. در مورد حقوق شهروندی، حقوق مخالفان، صلح و مدارا و دینداری متناسب با شرایط روز سخن می‌گفت. اصلاحات سال ۱۳۷۶ پاسخ‌گویی به مطالبات متراکم ۲۰ سال گذشته با همه تلاطم‌ها و گرفتاری‌ها بود. مسائل، ادبیات، گرایش‌ها و رویکردها در آن روزها که هشت سال به طول انجامید، تنها در درون حکومت نبود و در جامعه اصلاحات به‌عنوان یک ضرورت سیاسی، اجتماعی و اقتصادی زایش پیدا کرد. جامعه مدنی در دوران اصلاحات تکان خورد و خود را بازسازی کرد. قانون‌گرایی، حقوق شهروندی و مسالمت‌جویی، مدارا، آزادی، حق انتخاب آزاد، اصولی بودند که پا به عرصه جامعه ایران گذاشتند. اقشار متوسط اجتماعی که هم خاستگاه اقتصادی داشتند و هم فرهنگی و اجتماعی نیز از آن استقبال کردند. در این میان خاتمی، دولت اصلاحات و مجلس برآمده از آن به وقوع امر اصلاحات در جامعه نه‌تنها کمک کردند، بلکه محرک اصلی آن بودند. این به این معناست که در زمینه‌های اصلی اجتماعی‌شدن اصلاحات، تنها ضرورت‌ها و نقش جریانات فکری و سیاسی پشتیبان آن نیست، بلکه می‌خواهیم نقش مشارکت در نظامات سیاسی در تقویت و مشروعیت‌بخشیدن به یک جریان سیاسی، اجتماعی را یادآوری کنیم. درواقع اصلاحات حداقل مناسبات اجتماعی و اندیشگی جامعه ایران را تغییر داد و راه رفته‌شده برگشت‌ناپذیر است.

جریان اصلاحات پس از پایان دولت هشتم چه سرنوشتی پیدا کرد؟ آیا همچنان به‌عنوان یک نیاز برای تحول و توسعه مورد پذیرش جامعه و سپهر سیاسی ایران قرار دارد؟

جریان اصلاحات، هم به‌عنوان یک جریان فکری و اجتماعی و هم به‌عنوان یک جریان سیاسی بعد از فرازوفرودها و خارج‌شدن از گردونه اصلی دولت و مجلس، به‌خاطر اینکه یک ضرورت اجتماعی، سیاسی بوده و جریانات فکری و فرهنگی گسترده در جامعه آن را نمایندگی می‌کنند، در بطن جامعه ایران و سپهر سیاسی کشور وجود دارد. اگر دوگانه انقلاب و اصلاحات برای کارآمدکردن نظامات اجتماعی و فرهنگی و اقتصادی را طرح کنیم، همواره با وجود مشکلات و فرازوفرودها، اصلاحات مورد پذیرش است، چون خاستگاه آن طبقه متوسط جامعه است که به دنبال شغل، تحصیل، تحرک اجتماعی، عدم خشونت، مالکیت و زندگی است و از خشونت و انقلاب پرهیز می‌کند و از همه مهم‌تر بدیل اضمحلال کشور به‌هم‌خوردن وحدت ملی و سرزمینی و تکه‌پاره‌شدن کشور را پیش‌رو دارد، بنابراین اصلاحات را برای کارآمدی ترجیح می‌دهد، اما اجمالا نه همین اصلاح‌طلبان را، بلکه اصلاح‌طلبی را به‌عنوان راهکاری کارآمد قلمداد می‌کند. اصلاح‌طلبی رویکردی بود به مفهوم حرکت در ظرفیت قانون اساسی و به‌ثمررسانیدن اصول و حقوق مندرج در قانون اساسی برای تقویت جمهوریت در ساختار سیاسی و قدرت در ایران. اصلاح‌طلبان همانند همه جریانات سیاسی طیف‌های مختلفی، اعم از محافظه‌کار، رادیکال و میانه‌رو دارند. درواقع اصلاح‌طلبان خواهان بسط دموکراسی، حقوق شهروندی، آزادی و صلح بوده‌اند و بعدا نیز به توسعه اقتصادی و عدالت اجتماعی توجه کردند. دولت اصلاحات با وجود اینکه در چهار سال اول دولت عمدتا دنبال توسعه سیاسی بود، ولی در دور دوم به امر توسعه اقتصادی و عدالت، آن‌هم در قالب قانون ساختار رفاه و تأمین اجتماعی و تأسیس وزارتخانه‌ای برای آن اهتمام ورزید و توانست ادامه تلاش‌های ۲۵ساله بعد از انقلاب بشود و شرایط را در موقعیت صفر- صفر برای توسعه قرار دهد که خیلی مهم بود؛ اقتصاد چند سال رشد ۶.۵درصدی داشت و رابطه اعتماد بین مردم و دولت بهبود یافت. اعتماد جمهوری اسلامی در جهان نیز بهبود درخور توجهی یافت. این سه عامل رشد اقتصادی، بهبود رابطه دولت- ملت و اعتماد جهانی، مهم‌ترین عناصر زمینه‌ای برای توسعه کشور بود.

اصلاح‌طلبان اگرچه در دولت اصلاحات عملکرد رضایت‌بخشی از منظر عموم از خود به جا گذاشتند، اما از همان فردای پایان عمر دولت هشتم تا امروز دچار فرازونشیب‌های بسیاری شده‌اند؛ به‌طوری‌که این فرازونشیب‌ها در عواملی مانند تنزل سرمایه اجتماعی مؤثر بوده است. اکنون تا چه اندازه بازسازی درون‌گفتمانی این جریان را ضروری می‌پندارید؟

اصلاح‌طلبی مثل هر جریان فکری یا سیاسی دیگری، در مسیر زمان محتاج اصلاح خود است. برای نمونه درباره برنامه‌ریزی برای آینده، پیش‌بینی‌هایی که در برنامه‌ها می‌آید، در مسیر زمان با وقایع و عدم قطعیت‌هایی مواجه می‌شود که اگر خود را اصلاح نکند، آن را برنامه ناکارآمد می‌نامند و باید آن را دور انداخت. بنا بر این برنامه‌ها، به‌خصوص در کشورهایی نظیر ایران که آماج تغییرات اجتماعی و اقتصادی شدیدی هستند، برنامه‌ریزی غلتان توصیه می‌شود؛ یعنی مرتب خود را در رابطه با وقایع پیش‌آمده اصلاح می‌کند و به پیش می‌رود تا برنامه کارآمدی خود را نشان دهد. اصلاحات اگر پدیده‌ای غلتان نباشد و خود را مرتب اصلاح نکند و با شرایط روز تطبیق ندهد، کارآمدی خود را از دست می‌دهد. بااین‌حال یادمان باشد جامعه ایران محتاج اصلاحات است؛ به بهانه ضعف‌ها، اصلش را مثل برنامه که لازم است، نفی نکنیم. اصلاحات در مسیر خود زمانی که خودش را اصلاح نکند، دچار رخوت می‌شود و مشارکت در حکومت که در سال ۱۳۷۶ عامل محرک اصلاحات در جامعه و کارآمدی و گسترش گفتمانی آن بود، به هضم‌شدن در بدنه سیستم اداری تبدیل می‌شود.

جناب‌عالی مانند برخی از اصلاح‌طلبان معتقدید اصلاحات نیازمند اصلاح است، اما این اصلاح درون‌گفتمانی چگونه و به چه شکل امکان‌پذیر است؟

اصلاحات از چند مشکل رنج برد: ۱- افول اندیشه‌ورزی در آن و بسنده‌کردن به دارایی‌های گذشته؛ غافل از آنکه آن اندیشه، پاسخ به مطالب آن روز بوده است و امروز کارهای جدیدی می‌طلبد. ۲- هضم‌شدن بعضی از نیروهای اصلاح‌طلب در بدنه نظام ناکارآمد اداری و سیاسی و به قول جلال آل‌احمد تبدیل‌شدن به «جوخ بختیار» و عادت‌کردن به ماندن در قدرت به‌جای کارآمدی و اصلاح‌طلبی. ۳- جابه‌جاشدن سیاست‌ورزی متعهدانه و اصلاح‌طلبانه‌ای که در جامعه کارآمدی داشته باشد به‌جای سیاست‌ورزی محافظه‌کارانه و توجیه‌گرایانه. ۴- کم‌حساسیتی به مسائل امروز جامعه ایران، مثل توسعه اقتصادی، عدالت اجتماعی و فساد. ۵- تکرار شعارها و مسائل کهنه گذشته و فعال‌نبودن در قبال مسائل جدید جامعه، سیاست و اقتصاد ایران. ۶- پراکنده‌بودن چارچوب‌ها و اصول اصلاحات به‌عنوان مانیفست اصلاح‌طلبی در تطبیق با شرایط امروز. ۷- فشارهایی که از بیرون از مرزها و از سوی عوامل داخلی به فضای سیاسی ایران آورده می‌شود. این مسائل، اصلاح‌طلبی را که می‌تواند انتخاب اصلی و آینده ایران باشد، در بین تیغ دولبه انقلابی‌گری و استحاله در وضع موجود قرار داده است. این در حالی است که اصلاحات خود می‌تواند راهکار میانی کارآمد و توانمندی باشد که قادر به کاهش مشکلات است؛ البته به‌شرط آنکه همواره خود را اصلاح کند. اگر اصلاحات امروز خود را اصلاح کرده و کارآمد کند، برای چندین سال آینده دوباره ناکارآمد می‌شود. اصلاحات باید روندی پویا و غلتان در اصلاح دائمی خود در تطبیق با شرایط روز و مسائل اصلی جامعه داشته باشد. البته هرچه جامعه و حکومت کمتر به اصلاحات تن دهند، اصلاحات عمیق‌تر و سخت‌تر خواهد شد. اکنون بحث انتخابات است و پیش‌زمینه نسبت قدرت و اصلاحات مطرح است. مشارکت در قدرت نیروهای واقعی اصلاحات، نیروی محرکه اشاعه اصلاح‌طلبی، البته به‌شرط به‌روزبودن و نشان‌دادن کارآمدی آن است. سیاست‌ورزی بدون مشارکت سالم، هدف‌دار و کارآمد در قدرت، تداوم چرخه باطل است. بااین‌حال یادمان باشد تجربه جهانی و تجربه ایران نشان می‌دهد که بلوغ سیاست‌ورزی کار اجرائی است و بدون آن، سیاست‌ورزی ابتر می‌ماند. البته منظورم بیشتر اصلاحات سیاسی و اقتصادی است، والا در گستره اجتماعی و فرهنگی اصلاح‌طلبان می‌توانند وارد شده و پیشروی‌های زیادی کنند.

اساسا چرا اصلاح‌طلبان روی مشارکت و حضور همه نیروهای سیاسی در نهاد قدرت تأکید دارند؟

مشارکت هوشمندانه و هدفمند و با اصول مشخص در قدرت، همان‌طور که در هشت سال دولت اصلاحات نشان داد، می‌تواند به تقویت جامعه مدنی و نیروهای اجتماعی آن کمک کند. البته همه چیز و هر مشارکت سیاسی‌ای مشروط است. در همه‌جای دنیا، احزاب و گروه‌ها، با اصول خود در قدرت مشارکت می‌کنند و حتی ممکن است شرایط فراهم نباشد و مشارکت نکنند و صبر سیاسی پیشه کنند، ولی هدف مشارکت در قدرت است نه اینکه در کنار به کلوخ‌اندازی مشغول باشند. از آنجایی که حکمروایی به معنی حکومت با مردم به‌جای حکومت بر مردم، یکی از اصول اصلاح‌طلبی است، مشارکت در قدرت بدون پشتوانه نهادهای اجتماعی، محلی و پشتیبانی جامعه مدنی امکان‌پذیر نیست. بنابراین اصلاحات اساسا باید در محتوایی نهادی و مدنی معنی شود. البته همواره انحصارکردن اصلاحات به مشارکت در قدرت به هر قیمت و بدون آمادگی راهبردی و سیاستی فاجعه و آفت اصلی اصلاحات است. مشارکت باید مانیفست و اصول کلی داشته باشد که با آن اصول در قدرت حضور یابد. امروزه مشارکت اصلاحات با حفظ اصول و مبانی خود در انتخابات بسیار مهم است. مهم‌ترین اصل اصلاحات اشاعه دموکراسی و جمهوریت قانون اساسی و حقوق شهروندی است و خاستگاه عملی آن انتخابات است. البته دموکراسی صرفا انتخابات و صندوق رأی نیست، ولی حداقل آن است. این تنها جایی است که مردم نظر خود را می‌دهند. در ۱۳۷۶ و ۱۳۹۲ همین اتفاق افتاد و رقبای قدرتمند نتوانستند آن را نفی کنند. تجربه نشان می‌دهد که مردم نیز بین دوگانه سیاست‌ورزی صلح‌آمیز و خشونت‌آمیز، صندوق رأی را با همه محدودیت‌ها و مشکلاتش تابه‌حال انتخاب کرده‌اند. مجلس نیز با همه محدودیت‌ها و رد صلاحیت‌ها تنها جایی است که اصلاح‌طلبان واقعی و نه نیابتی می‌توانند در آنجا حرف بزنند. یادتان باشد حرف فقط سیاسی نیست، جامعه دارای ابعاد اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی نیز هست. به قول آمارتیاسن، باروری ظرفیت‌های اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی جامعه است که آزادی و توسعه را می‌آفریند. بنابراین با توجه به تنوع مطالبات مردم، اصلاح‌طلبان می‌توانند در مجلس در زمینه‌های مختلف ظرفیت‌های جامعه ایران تأثیر بگذارند، البته امروزه مسئله اصلاح‌طلبان فقط مسئله مشارکت در انتخابات نیست. بازسازی اصلاحات مهم‌ترین دستورکار اصلاحات است.

آیا مشارکت سیاسی اصلاح‌طلبان باید به هر قیمت ولو تکرار تجربه انتخابات مجلس ۹۴ و ائتلاف با اعتدال‌گرایان باشد؟

در مورد انتخابات معتقدم اصلاح‌طلبان باید با شرایط خود در انتخابات مشارکت کنند و حفظ اصول مهم‌ترین اصل بقای اصلاحات است ولی مشارکت در انتخابات به عنوان بخشی از آینده دموکراسی ایران به عنوان یکی از اصول اصلاح‌طلبی نباید مخدوش شود. البته انتخابات باید آزاد و منصفانه باشد و داور خود عضو تیم رقیب نباشد. نظارت استصوابی محدودیت اصلی انتخابات است. درباره شرایط و چگونگی آن باید توافق جمعی صورت پذیرد. فربه‌کردن جامعه مدنی به آگاهی، سواد و رفاه اجتماعی امکان انتخاب مناسب را افزایش می‌دهد والا در جامعه‌ای با ضعف مفرط جامعه مدنی انتخابات به‌مزایده‌گذاشتن صندوق رأی است.

ادامه در صفحه ۶

الو شرق ۸۸۹۴۸۲۷۳

sharghline@sharghdaily.ir
پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● **بی‌نظمی در چهارراه مصطفی خمینی تهران:** مدت‌هاست خودروهایی که از خیابان ری به چهارراه مصطفی خمینی یا به چهارراه مولوی ادامه مسیر می‌دهند، چون چهارراه مسدود است مجبور هستند از راه‌های دیگری بروند که این مسئله باعث بی‌نظمی و ترافیک در چهارراه مصطفی خمینی می‌شود. رانندگان اتوبوس‌های شرکت واحد هم به‌جای اینکه در ایستگاه اتوبوس مسافر پیاده یا سوار کنند، به محض اینکه در مسیر شمال به جنوب به چهارراه می‌رسند، با گردش به چپ همان‌جا توقف کرده و مسافر پیاده و سوار می‌کنند که مزید بر علت شده است. چرا راهنمایی و رانندگی و شهرداری برای رفع مشکلات ترافیکی و بی‌نظمی در این محل چاره‌ای اساسی نمی‌اندیشند؟

علی از تهران

● **دست‌کاری چراغ راهنمایی توسط فروشندگان!** شب‌ها آخر وقت، زمانی که پلیس‌ها نیستند، متکدیان و فروشندگان دوره‌گرد در خیابان احمد قصیر، تقاطع شهید بهشتی، چراغ راهنمایی را دست‌کاری می‌کنند تا با ایجاد ترافیک اجناس خود را بفروشند. این شرایط باعث می‌شود گاهی بعد از هفت، هشت دقیقه، رانندگان به‌ویژه در احمد قصیر مجبور شوند از چراغ قرمز گذر کنند که با توجه به سرعت شبانه در خیابان شهید بهشتی، خطرات زیادی به همراه دارد. متأسفانه کنترل دستی این چراغ و بسیاری از چراغ‌های راهنمایی بسیار دم‌دستی است و هرکسی در غیبت پلیس می‌تواند آن را تغییر دهد.

سجاد تبریزی از تهران

● **گلایه مسافران شرکت واحد:** چهارم آذر ساعت ۱۸:۳۰ از میدان شهدا سوار اتوبوس به مقصد میدان انقلاب شدیم. راننده را می‌شناختم. قبلا خط بلوار نیکنام ـ میدان هفتم تیر کار می‌کرد؛ اما به علت کمبود اتوبوس احتمالا او را به خط میدان خراسان ـ میدان انقلاب فرستاده‌اند. متأسفانه در میان راه اتوبوس به‌دلیل مستعمل‌بودن، دچار نقص فنی شد. راننده به‌طور مداوم گاز می‌داد اما اتوبوس حرکت نمی‌کرد. وقتی که حرکت کرد با تأخیر به مقصد رسیدیم. همچنین اول دی به شهرک غرب رفتم و سوار یکی از اتوبوس‌ها شدم، آن هم قدیمی و ازرده‌خارج بود. این مسئله گلایه مسافران را به همراه دارد. از اعضای شورای شهر و شهردار تهران تقاضا داریم مسافران شرکت واحد را دریابند!

درد دل جوان افغان